

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1140

19.01.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Časť 6

Tretia kapitola Tajné činnosti

Keby sme mali päťdesiat mužov ako Gerhard Lauck, chopili by sme sa moci!

"Súdruh X"

Povojnová Európa

Na konci druhej svetovej vojny bola Európa v podstate rozdelená na Západ ovládaný Američanmi a Východ ovládaný Ruskom.

Európania neboli z tejto "okupácie" nadšení.

Mnohí z nich považovali Američanov jednoducho za *menšie zlo*. Na rozdiel od väčšiny Američanov nevnímali USA a ZSSR vždy ako "dobrého" a "zlého", ktorí sú v smrteľnom boji v otázke slobody a tyranie.

Namiesto toho sa na ne pozeralo ako na dve impériá, ktoré vedú vojnu o územie. Toto súperenie by skutočne mohlo prerásť do plnohodnotnej vojny. Zdalo sa však, že obe ríše dávajú prednosť potýčkam v podobe malých "kartáčových vojen" na okrajoch.

Je zrejmé, že "zlatá klietka" na Západe bola pohodlnejšia ako krutý "gulag" na

Východe. Napriek tomu niektorí ľudia vyjadrili obavy, že z dlhodobého hľadiska by sa *západná dekadencia* mohla ukázať ako ešte *škodlivejšia* než *východný útlak*.

Keď Západ nepodporil maďarskú revolúciu v roku 1956, dokonca aj tí najzarytejší antikomunisti boli dosť rozčarovaní najmä z vlády USA.

Na Západe vznikali súkromné organizácie s cieľom poskytnúť podporu podzemným hnutiam odporu v okupovaných krajinách. Nedostávali žiadnu vládnu pomoc ani podporu.

V tejto práci som zohral významnú úlohu!

Niektoré západné vlády tieto organizácie *tolerovali*. Iné *proti* nim aktívne *bojovali*! Niektoré zaujali postoj niekde medzi oboma extrémami. Budeme ich nazývať "bezpečné krajiny", "nepriateľské krajiny" a "neutrálne krajiny".

Prirodzene, tieto súkromné organizácie sa snažili podporovať *toleranciu* a nie *prenasledovanie*! To znamenalo *prísnu zákonnosť* vždy a všade, kde to bolo možné. Dokonca aj tam, kde bol dissent *zakázaný*, musel byť odpor *prísne nenásilný*!

Podpora poskytovaná týmito súkromnými organizáciami mala rôzne formy. Moja prevádzka sa špecializovala na dodávanie disidentskej literatúry.

Táto práca sa týkala krajín a právnych systémov, ktoré - aspoň podľa amerických štandardov - nerešpektujú slobodu prejavu. Kde *vás napríklad* za náhodnú poznámku priateľovi, ktorú si vypočul cudzinec stojaci vedľa vás v metre alebo sediaci vedľa vás v reštaurácii, *môžu dostať do väzenia*. Disidenti niekedy strávili mesiace, dokonca *roky* vo väzení za úplne nenásilné myšlienkové zločiny.

Moja prvá deportácia

Na tejto ceste som robil ešte lepšie pokroky ako na predchádzajúcej. Všetko išlo hladko. Veľa som cestoval po celej krajine a nadviazal som mnoho vynikajúcich kontaktov.

Po prednesení krátkeho prejavu som musel odletieť do ďalšej vzdialenej provincie. Na cestu vlakom nebolo dosť času, pretože hneď na druhý deň som mal byť hlavným rečníkom.

Obaja sme si s kamarátom všimli to isté pekné dievča. Navrhol mi, aby som urobil krok. Pripomenul som mu, že na druhý deň odchádzam. Takže by mal. O mnoho rokov neskôr sme sa náhodne stretli v inej krajine. Ukázalo sa, že sa s ňou oženil! Šťastný pes!

Organizátor bol taký spokojný, že ma pozval, aby som o niekoľko týždňov neskôr predniesol rovnaký prejav v inom meste. Tam bolo publikum ešte vnímavejšie. Po oficiálnom skončení stretnutia Wolf-Dieter Eckart a jeho priatelia

trvali na tom, aby sa so mnou odfotili.

V ten istý deň som opustil túto provinciu.

Na druhý deň som bol na návšteve u priateľa v inej provincii. Zazvonil mi telefón. Po krátkom rozhovore sa na mňa obrátil a povedal: *To bol môj syn. V novinách je niečo o Američanovi, ktorý mal včera prejav v Hamburgu a bol deportovaný. Mohlo by to mať niečo spoločné s Vami?*

Obaja sme boli zmätení. Zrejme som nebol deportovaný. Sedel som priamo tam! Celé mi to pripadalo čudné.

Rozhodol som sa vrátiť vlakom do Hamburgu. Pred nástupom do vlaku som si kúpil miestne noviny. Keď som si ich prelistoval, čoskoro som našiel článok s mojou fotografiou. V nadpise stálo: *Gerhard Lauck: zmizol bez stopy*. Samotný článok tvrdil, že som bol deportovaný.

Keď som sa vrátil do mesta, opýtal som sa priateľa: *Bolo tu niečo v novinách?*

Hans sa zasmial a povedal: *V HAMBURGER MORGENPOST sa objavili titulky!*

Ukázal mi článok. Iste, bol som tam! Ale stále som bol zmätený z tvrdenia, že som bol deportovaný. Stretol som sa s právnikom. (V mladosti bol obhajcom na takzvanom Norimberskom tribunáli... Mimochodom, mal aj príbuzného, ktorý ako čierna ovca rodiny utiekol do Ameriky.)

Povedal mi, že "deportácia" sa vzťahuje na "príkaz na deportáciu". Nie samotnú deportáciu. Musel som si domyslieť, že je na mňa vydaný zatykač. Vzali by ma do väzby a potom by ma posadili do lietadla a odviezli z krajiny.

Vyhnúť sa zatknutiu by nebolo príliš ťažké. Ale aj tak bol čas vrátiť sa do Ameriky.

Rozhodol som sa "odísť s veľkou pompou".

Ako prvé som využil zostávajúci čas. Zorganizoval som úspešný dovoz.

Potom som sa zúčastnil na zhromaždení NPD (*Nationaldemokratische Partei Deutschlands*) v malom meste. Prišiel ku mne neznámy človek a spýtal sa ma, či som Gerhard Lauck. Nenápadne som odpovedal: *Počul som, že ho už deportovali*. Priateľ sediaci oproti mne sa takmer nahlas rozosmial. Potom vyšiel von, aby si zapálil cigaretu. Kým stál pred dverami a fajčil, prišiel ďalší priateľ (ktorý dal svojmu synovi meno Adolf).

Ich rozhovor prebiehal takto:

Zastavila sa u mňa polícia. Hľadali Gerharda. Povedal som im, že neviem, kde je. Neviete to náhodou vy?

Áno, je vo vnútri!

Myslel si, že je to vtip. Kým vošiel dnu a uvidel ma.

Druhá vec, ktorú som urobil, bolo verejné vyhlásenie, že prednesiem ďalší prejav s názvom: *Prečo neuznávam svoj príkaz na deportáciu!* S uvedením času a miesta. Potom som urobil nahrávku svojho prejavu a urobil som neočakávané: *Na prejav*

som sa skutočne dostavil!

Nikto to odo mňa nečakal. Dokonca ani polícia. Mali tam len dvoch mužov. Môj sprievod ich prevyšoval. Navyše môj najmenší "bodyguard" bol väčší ako ktorýkoľvek z nich. Môj najväčší bodyguard ich prevyšoval. Už len jeho úsmev stačil na to, aby prezradil, na čo myslí: *Môžem ich teraz zabiť, šéfe?*

Jeden policajt ma nervózne požiadal, aby som ho sprevádzal na policajnú stanicu. Láskavo som mu vyhovel.

Po príchode som vysvetlil: *Už mám letenku. Overil som si však všetky možné letecké aj pozemné spojenia. Jediný spôsob, ako stihnem svoj let, je nastúpiť na vlak, ktorý odchádza z tohto mesta o štyridsaťpäť minút.*

Let sa uskutočnil z letiska v Luxembursku. S cestovnou kanceláriou som naozaj preskúmal všetky možnosti.

Išiel sa opýtať svojho nadriadeného. O päť minút sa vrátil. Policajné auto ma odviezlo na železničnú stanicu. Nastúpil som do vlaku. Jeden policajt nastúpil so mnou. Očakával som, že ma bude sprevádzať až na letisko. Ale on vystúpil z vlaku na poslednej zastávke na území mesta. Bol som sám a voľný!

Uvažoval som o tom, že zostanem v krajine, ale rozhodol som sa to odmietnuť.

O niekoľko mesiacov neskôr, už v Štátoch, som dostal zábavný novinový článok z tejto krajiny. Novinár nejakým spôsobom zistil, že ma nikto nesprevádzal až na letisko. Nikto nikdy nepotvrdil, že som *skutočne* opustil krajinu. Špekuloval, že *som tam možno ešte stále pôsobil v ilegalite!* Dobre som sa zasmial. Napokon mal *takmer* pravdu.

Táto publikácia bola orgánom západoberlínskej pobočky východonemeckej komunistickej strany, *Strany socialistickej jednoty*.

Môj život v podzemí

Prirodzene, drvivá väčšina disidentov žije a pracuje vo svojej krajine. Ich výhodou je, že ju poznajú zvnútra i zvonka. Ich nevýhodou je, že politická polícia často vie alebo aspoň tuší, kto sú.

Patrím do inej kategórie, pretože žijem na Západe. Moje návštevy sú relatívne krátke: niekoľko dní, týždňov alebo mesiacov. Pokiaľ nie som vo väzení, v tom prípade sú to roky.

V prvých rokoch moje prvé stretnutie s podzemnou bunkou prebiehalo spravidla takto.

Neskoro večer alebo dokonca uprostred noci niekto zaklope na dvere. Rozospatý

muž otvorí dvere, aby zistil, kto to je. Stojím tam ja. Prekvapený pohľad: *Nevedel som, že prídeš! Pod' d'alej! Pod' d'alej!*

Ste hladní? Pod' do kuchyne. Donesiem ti niečo na jedenie.

Ak máme čas, strávime hodiny, dokonca aj celú noc, rozprávaním a spoznávaním sa.

Musíme sa navzájom zoznámiť. To zahŕňa poznanie domácej situácie, zamestnania a bežného denného režimu.

Musíme si vytvoriť osobné puto nad rámec abstraktného **puta**, ktoré už existuje. Samozrejme, o to sú neskoršie správy o ich osude osobnejšie. Sú to ľudia, ktorých poznám, nie štatistiky.

V prvých rokoch to často zahŕňalo alkohol. Niektorí disidenti by vám nedôverovali, keby ste sa s nimi NEopili a neodhalili svoju "pravú povahu". Iní by vám nedôverovali, keby ste sa OPILI. Bud' preto, že ste nevedeli udržať alkohol, alebo preto, že ste bolizjavne disciplinovaný opilec! Chod' na to!

Musíme si vytvoriť vlastný "komunikačný systém". Stanoviť si, ako a kedy sa budeme v budúcnosti kontaktovať, keď odpočúvanie telefónov a dokonca aj priame sledovanie budú veci komplikovať.

Moje hlúpe vtipy sa tu často hodili.

Každá bunka musí mať svoj vlastný jednoduchý kód aspoň pre niekoľko základných pojmov. Každý kód je *iný*. A ja *si* musím *zapamätať každý jeden!* Okrem desiatok mien, adries a telefónnych čísel. Napriek vyčerpaniu a stresu. Niekedy idem celé dni bez spánku, stále v pohybe, stále sa snažím byť o krok pred politickou políciou.

Musíme určiť ďalší postup a ďalší krok pre nás oboch.

Musím zhodnotiť nového spolupracovníka. Jeho schopnosti a obmedzenia. Predovšetkým bezpečnostné riziká. A musím prijať obozretné, niekedy veľmi nenápadné dodatočné bezpečnostné opatrenia.

Toto môže byť naša jediná príležitosť na takéto stretnutie!

Náš ďalší kontakt môže byť nepriamy. Možno krátka a starostlivo formulovaná správa. Možno o niekoľko týždňov neskôr. Musím si byť istý, že príjemca túto správu pochopí a podnikne príslušné kroky. Aj keď to bude zniet' banálne alebo úplne hlúpo... Áno, aj keď to bude znamenať vynechanie bowlingového zápasu alebo narodeninovej oslavy.

Na začiatku stretnutia sú často prítomní rodinní príslušníci. Výraz strachu na tvári manželky nie je zriedkavý. Vie o možných dôsledkoch, ktoré by podzemná činnosť jej manžela mohla mať pre celú rodinu. Ja som stelesnením tohto strachu. Nie som len poštar, ktorý doručuje oznámenie o odvode. Som aj samotná odvodová komisia.

Neskôr to bude oveľa jednoduchšie. Po prvé, každý pozná moju povest'.

Nemusím im nič dokazovať. Po druhé, väčšinou mám do činenia s ľuďmi z prvého alebo aspoň skúseného a spoľahlivého druhého sledu. Mnohí z nás sa navzájom poznajú. V minulosti sme už spolu pracovali.

Táto koncentrácia niekoľkých známych aktivistov prirodzene priťahuje pozornosť politickej polície. Ak sa domnievajú, že sa v oblasti nachádza "západný agent", táto zvedavosť sa vystupňuje až do kŕmenia.

Príležitostne sa môj príchod považoval za vhodný čas na usporiadanie oslavy! To je všetko, čo som potreboval. Ešte viac ľudí, ktorí by vedeli o mojej prítomnosti. A zabávať sa a piť.

Samozrejme, vždy som vyzýval vodičov, aby dodržiavali povolenú rýchlosť. Nechcel som, aby bežné zastavenie na ceste viedlo k mojej identifikácii a zatknutiu. Bohužiaľ, tieto pokyny sa nie vždy dodržiavali. Keď nás raz zastavili, bol som príjemne prekvapený, že ma na mieste nezatkli. Ale musel som si domyslieť, že moja prítomnosť v tejto oblasti sa stala známou.

Inokedy zasa môj vodič trval na tom, že mi ukáže nejaké zaujímavé miesta. Keďže som vedel, že je veľká pravdepodobnosť, že budú pod dohľadom, odmietol som túto ponuku. Ale on nechcel prijať "nie" ako odpoveď. V jednej chvíli som uvažoval, že vyskočím z idúceho vozidla. Ale to by bolo okrem nebezpečného aj nápadné. Našťastie všetko dobre dopadlo.

Keď sa to neskôr dozvedel iný kolega, vyjadril ľútosť: *Keby polícia vedela, že sa nachádzate v tejto oblasti, bolo by to PRVÉ MIESTO, kde by sa pozrela!*

Na druhej strane som pochválil Wilfrieda-Arnulfa za jeho umelecké knihy. A jeho nezvyčajných domácich miláčikov.

Raz sa náš sprievodca viezol vo vozidle pred nami. Nepoznali sme cestu, takže sme ho museli nasledovať. Samozrejme, prekračoval povolenú rýchlosť. Obaja sme z toho boli so šoférom dosť nešťastní. Christian Worch to komentoval: *Niekedy si myslím, že by som mal dať všetkých našich ľudí zastreliť za neschopnosť. Potom budem musieť dať zastreliť seba za to, že som zastrelil všetkých našich ľudí.*

Mnohí z týchto aktivistov boli skúsení. Boli však zvyknutí na nižšiu intenzitu policajnej činnosti. Keď polícia vedela, že som v oblasti, platili iné pravidlá a postupy. Podobný rozdiel ako medzi bitkou na vankúšoch a bitkou na nože.

Moje priestory sa menili od mrazivej kobky po útulný byt. Raz som si užíval platonickú spoločnosť krásnej ženy. Tešil som sa, že sa na druhý večer vrátim. Šéf miestnej bezpečnosti však trval na tom, aby som nestrávil dve noci na tom istom mieste. Samozrejme, mal pravdu. Napriek tomu to bol jeden z prípadov, keď som si želal, aby bola bezpečnosť laxnejšia! Druhú noc som strávil v byte so studenou vodou. Aspoň, že tam bol záchod.

Ak sme nemohli skryť indície, mohli sme ich aspoň zakryť falošnými stopami

inde. To sa robilo systémovo a s úspechom. Ak sa v jednej oblasti rozozvučali tri poplašné zvony, v iných sa ich rozozvučalo desať. V priebehu času sa prenasledovatelia vyčerпали. Energická akcia sa zhoršila na obyčajné prechádzanie pohybmi.

Niekedy som používal prestrojenie. Mohol to byť aj jednoduchý klobúk. Vždy som však nosil oblečenie s viacerými vreckami. Musel som počítat' s veľmi reálnou možnosťou, že budem musieť všetko zahodiť a utiecť. Potreboval som mať pri sebe doklady a peniaze.

Raz ma uprostred noci zobudili. Počul som krik "Polícia!" a búchanie na dvere. Našťastie to bola izba vedľa mojej. Pomyslel som si, že polícia sa jednoducho omylom dostala do nesprávnej izby. O minútu alebo dve budú pri mojich dverách. Skúsila som sa obliecť a obliecť, kým som vybehla von oknom.

Ale mal som šťastie! Naozaj išli po tom chlapovi vo vedľajšej miestnosti!

Inokedy som zasa počul, ako niekto kričí moje meno na frankfurtskej železničnej stanici. Predstieral som, že som to nepočul, a pokračoval som v chôdzi k východu. Ten muž ma však dobehol. Našťastie to bol sympatizant!

Niekoľko mesiacov som mal bradu. Samci sa väčšinou nechali oklamať, ale samice ma aj tak spoznali. Možno sú ženy jednoducho ostržitejšie. Možno to bolo aj mojím nezameniteľným sexepíлом.

V každom prípade mala moja vlastná tajná činnosť výhody aj nevýhody.

Medzi výhody patrilo medzinárodné cestovanie a interakcia so zaujímavými ľuďmi. Napríklad som spoznal niekoľko veľmi krásnych mladých dám! Spomeniem tri: "poľskú princeznú", "pobaltskú barónku" a "mafiansku princeznú".

Medzi nevýhody patrili aj deportácie. Môj osobný rekord boli *dve v priebehu jedného mesiaca* - na priamy príkaz náprotivka šéfa amerického ministerstva vnútra!

Jednou z výhod mojich mimoškolských aktivít je, že mám stále pozvanie na pobyt ZADARMO v ktoromkoľvek z viacerých štátnych ubytovacích zariadení.

Tieto špičkové, pevne postavené podniky sú také populárne, že si vyžadujú vysoké múry, ostnatý drôt a ozbrojenú stráž, aby zabránili masám, ktoré sa snažia dostať dovnútra! Dokonca aj jednotlivé izby, zvyčajne súkromné izby s vodovodom, majú na oknách mreže, aby sa tam nedostala lúpež.

Profesionálne pripravené jedlo vám do izby prinesie izbová služba. Dokonca neočakáva ani prepitné! Posilňovňa, holičstvo, lekárska stanica, pracovňa, knižnica a dokonca aj obchod spôsobujú, že ani pri dlhšej návšteve nie je potrebné opustiť zariadenie.

Ostatní hostia predstavujú fascinujúci sortiment rôznorodých partnerov na rozhovor. Zaujímavých príbehov a užitočných informácií je tu dostatok.

Žiarlite? Nežiarlite! Aj vy môžete mať nárok na pobyt ZDARMA. Stačí si

vyhľadať najúčinnjší slogan a zakričať ho na akomkoľvek rušnom verejnom priestranstve.

Existuje populárny vtip. V prípade núdze nekričte na políciu. Namiesto toho zakričte heslo odporu. Polícia príde oveľa rýchlejšie!

NS KAMPFRUF
KAMPFBUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitdem ich nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 an die nationalsozialistische Bewegung zurückgekehrt bin, so ist es mir ein Bedürfnis, mich an die deutsche Jugend, welche auf glückliche Eltern, Eltern, die von Rassenmord, Verleumdung, Verleumdung und Verleumdung haben nicht angeschlossen, das Kommando der deutschen Jugend zu erklären. Adolf Hitler ist nicht tot.

Alle Nationalsozialisten sind weniger als Soldaten, Völker- und Rassenkrieger, sondern als Schüler an der Schule der Führung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine soziale Bewegung, aber die Größe der heutigen Völker ist heute noch nicht genug, als die Vergangenheit.

Die nationalsozialistische Bewegung ist nicht allein, das Volkstum - gegen alle weißen Völker (Völkern) zu kämpfen, keine Völkern und Rassen, sondern die Überwindung und Rassenmord.

Ob "legal" oder "illegal", ob in der Weltkriege oder in der Gegenwart, ob in der Propaganda oder in der Tat, auf einem internationalen oder auf einem nationalen oder auf einem lokalen oder auf einem anderen.

Hilf Hitler!
Gottfried Lorch

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

Sprachdajský bulletin NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Předná správa
Rozhovor s Molly
Tretia časť

NSK: Vale súčasné projekty sa zjavne týkajú filozofie a umenia.

Opäť, prosím, svoj názor na vplyv týchto tem v politike.

Molly: Snažím sa stále aktualizovať fotografériu, ale väčšinou sa sústreďujem na Adolfa Hitlera a Armádu Rudstva (www.mosungherocent.com/truth.htm). Teraz som na 21 stránkach a mám toho ešte veľa na práci. Štúdium druhej svetovej vojny je absolútne minové pole informácií. Hľadajte informácie o jednej veci a nájdete ďalšie dve, ktoré treba preskúmať. Trochu si pripadate ako archeológ, ktorý odkryva pochovanú minulosť. Minulosť, ktorú by radišej nechceli vyniesť na svetlo. Za záplavu informácií a obrázkov môžeme opäť poďakovať internetu. V priebehu rokov sa objavili mimoriadne vzácne

the NEW ORDER
Number 179 (2022) Printed 2022 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporaries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White terrorism, cultural domination, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lorch

TROTZ VERBOT NICHT TOT !

NSDAP/AO je najväčšia na svete Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!

Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch

Stovky kníh v mnohých jazykoch

Stovky webových stránok v mnohých jazykoch

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
FOR DANEMARK!
MOD BOLCHEVISM!
Translated from the SS original

Julius Streicher Der Stürmer Verlag Bonn
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Reichlich-Bellmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German / French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / French - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!